

'Ik ben pianist, het zit in mijn bloed'

De 15-jarige Carter Muller is pianist. Voor zijn gymnasium-eindexamen organiseert hij een concert waarop hij een eigen orkest leidt én soleert.

Door onze redacteur
Mischa Spel

AMSTERDAM. Op het conservatorium is het ongewoon druk voor een zaterdag. Open dag: mensen gluren achter de deuren, horen hoe studenten zich presenteren. De meeste bezoekers zijn rond de twintig, de studenten net wat ouder. Alleen in lokaal 0604 is iedereen veel jonger. Emilie (14) speelt normaal piano, maar de *Egmond Ouvertüre* verlangt geen pianist, en pauken speelt ze óók. Hoornist Michael (14) studeert aan de jong talent-afdeling van het conservatorium. En zo zitten er een stuk of twintig jonge musici bij elkaar in het krappe klaslokaal. Dirigent Carter Muller (15) - lang, rustig, zonder dirigerestokje - maant ze nuchter tot actie. „Okay, yes, we beginnen met Beethoven.”

Carter Muller is een naam die al jaren rondzingt op alle nationale muziekconcoursen. Als pianist studeert hij hier aan het conservatorium sinds zijn negende aan de Sweelinck Academie voor jong talent. Zijn eerste pianoles kreeg hij toen hij zeven was, van zijn oma in Seattle. „Ik wist al heel snel dat de piano meer voor me zou zijn dan een hobby”, zegt hij. „Ik ben pianist, het zit in mijn bloed.” Wat overigens letterlijk waar is: niet alleen zijn oma maar ook zijn over-

grootmoeder was pianiste, en zijn overgrootvader cellist in het Concertgebouworkest.

Carter sloeg op de basisschool twee klassen over. Toen hij met zijn ouders en broertje een tijd in Amerika woonde, was hij ongelukkig op de school „waar hij niets nieuws leerde”.

In Nederland, op het Stedelijk Gymnasium in Haarlem, gaat dat nu al jaren veel beter. „Op papier was ik met mijn bril, enorme rugzak en 1,35 meter in de brugklas een ideaal pesttarget”, lacht hij. „Maar ze hebben ze me altijd met rust gelaten, en ik voelde me zelf wel op mijn gemak bij oudere jongens. Inmiddels zit ik in de zesde

Ik wil eerst een beroemd concertpianist worden. Dirigeren kan later ook nog

en ben ik 1,83. Velen weten niet eens meer dat ik jonger ben.”

Berucht onderdeel van het gymnasium-eindexamen: het profielwerkstuk. „Twee jongens schreven een email-roman, een ander maakte een album met electronic dance en een derde deed diepgravend onderzoek naar Duitse rap”, zegt hij. „Officieel moet je in elk geval 80 uur aan het werkstuk besteden steken, zij staken er zeker 500 uur in.”

Voor Carter geldt dat ook. Zijn ‘werkstuk’ is een klassiek concert waarop hij piano speelt en een ensemble dirigeert waarvoor hij zelf de jonge musici optrommelde op school, op het conservatorium en vanuit het

Carter Muller (15) aan het werk als dirigent.

Kennemer Jeugd Orkest. „Uiteindelijk zeiden er meer ja dan ik had durven hopen”, zegt hij. De voorgenomen locatie - de school aula - werd opgeschaald naar de Philharmonie Haarlem - met dank aan een welwillende zaal directeur.

Dat dirigeren een vak apart is, beseft hij. Carters belangstelling is geen uitstapje: sinds 2015 studeert hij bij Taco Kooistra aan de Nederlandse Junior Dirigenten Academie. Een keer per twee weken komen daar vier heel jonge dirigenten samen voor lessen in basale vaardigheden. „Hoe je slaat, hoe je inzetten aangeeft en overzicht houdt.”

Ook op de repetitie is docent Kooistra present, druk gebarend en roepend achter in het klaslokaal. „Tá-dadada! Tempo houden, Carter, inzetten aangeven, hélp ze!”

Carter blijft rustig en volgt de aanwijzingen zo goed mogelijk op. „Taco is supersympathiek, maar heel ambitieus”, zegt hij. „Je moet niet lullen op een repetitie, want dan verliezen de musici hun respect. Wat mij erg helpt zijn video-opnames. Zo bleek ik de hele tijd mijn handen te wrijven. Niet goed: je moet juist strak, relaxt en duidelijk overkomen. Dan gaat het meteen exponentieel veel beter.”

Volgend jaar zet hij het dirigeren even op een lager pitje. Dan begint hij aan zijn ‘echte’ conservatoriumopleiding als pianist. „Dat is waar ik me nu in de eerste plaats op richt”, zegt hij. „Beroemd concertpianist worden. Dirigeren kan later ook nog.”

Carter Muller en het Jong Talenten Ensemble: 8/2 Philharmonie Haarlem, 20 uur. Inl: www.theater-haarlem.nl